

Наредба № 8
на БНБ
от 27 април 2021 г.
за капиталовите буфери, комбинираното
изискване за буфер, ограниченията върху
разпределенията и препоръката за допълнителен
собствен капитал

(Обнародвана в „Държавен вестник“, бр. 40 от 14 май 2021 г.)

Глава първа

ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Предмет

Чл. 1. (1) С тази наредба се определят видовете капиталови буфери и условията и редът за тяхното формиране и актуализиране, както и комбинираното изискване за буфер.

(2) С наредбата се определят и:

1. ограниченията за изплащането на дивиденди или на лихви във връзка със собствения капитал;

2. условията за задължителното покриване на загуби от страна на акционерите и държателите на инструменти на собствения капитал на банката преди покриването на загуби посредством използването на други източници;

3. другите ограничения, които банките спазват при установено неизпълнение или за предотвратяване на неизпълнението на изискванията за капиталови буфери;

4. ограниченията, приложими при установено неизпълнение или за предотвратяване на неизпълнение на изискването за буфер на отношението на ливъридж;

5. редът и условията за прилагане на препоръката за допълнителен собствен капитал.

Видове капиталови буфери и комбинирано изискване за буфер

Чл. 2. (1) Капиталовите буфери са:

1. предпазен капиталов буфер;

2. специфичен за всяка банка антициклически капиталов буфер;

3. буфер за глобална системно значима институция („ГСЗИ“);

4. буфер за друга системно значима институция („ДСЗИ“);

5. буфер за системен риск.

(2) (В сила от 26 юни 2021 г.) Буферите по ал. 1, т. 1, 2, 4 и 5 се прилагат на индивидуална и на консолидирана основа в съответствие с част първа, дял втори от Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ, L176/1 от 27 юни 2013 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕС) № 575/2013“, а буферът по ал. 1, т. 3 се прилага само на консолидирана основа.

(3) Комбинирано изискване за буфер е общият размер на базовия собствен капитал от първи ред, който е необходим за покриване на изискването за предпазния капиталов буфер, допълнен със съответно приложимите буфери по ал. 1, т. 2 – 5.

(4) Когато банка не изпълнява изискванията за поддържане на комбинирано изискване за буфер, за нея се прилагат ограниченията по чл. 17.

Глава втора

ПРЕДПАЗЕН КАПИТАЛОВ БУФЕР

Чл. 3. В допълнение към базовия собствен капитал от първи ред, който се поддържа за изпълнение на капиталовите изисквания по чл. 92, параграф 1, букви „а“ – „в“ от Регламент (ЕС) № 575/2013, банките поддържат предпазен капиталов буфер от базов собствен капитал от първи ред, равняващ се на 2,5% от общата сума на тяхната обща рискова експозиция.

Глава трета

СПЕЦИФИЧЕН ЗА ИНСТИТУЦИЯТА АНТИЦИКЛИЧЕН КАПИТАЛОВ БУФЕР

Общо изискване

Чл. 4. Всяка банка поддържа специфичен за нея антицикличен капиталов буфер от базов собствен капитал от първи ред, равняващ се на общата сума на рисковата ѝ експозиция, умножена по среднопретеглената стойност на нивата на антицикличния буфер, изчислена по начина, предвиден в чл. 6, ал. 3.

Определяне на нивото на антицикличния буфер

Чл. 5. (1) Българската народна банка изчислява на всяко тримесечие нивото на референтния индикатор, подпомагащ преценката относно уместността на нивото на антицикличния буфер в съответствие с ал. 3.

(2) Референтният индикатор отразява кредитния цикъл и рисковете, породени от прекомерен кредитен растеж в страната, и отчита особеностите на националната икономика. Индикаторът се базира на отклонение-

мо от дългосрочния тренд на съотношението на кредитите към брутния вътрешен продукт (БВП), като се отчитат:

1. показателят за растежа на нивата на кредитиране в Република България, и по-специално показателят, отразяващ промените в съотношението между предоставените кредити и БВП;

2. общите насоки на Европейския съвет за системен риск (ЕССР) за измерване и изчисляване на отклонението от дългосрочния тренд на съотношението на кредитите към БВП и за изготвяне на индикаторите за изчисляване на буфера.

(3) Българската народна банка извършва оценка и при необходимост променя на тримесечна основа нивото на антицикличния буфер за банките в страната, като отчита:

1. референтния индикатор, изготвен в съответствие с ал. 2;

2. принципите на ЕССР относно преценката за подходящото ниво на антицикличния буфер, насоките по отношение на променливи параметри, които показват натрупването на системни рискове, включително количествените критерии, които показват, че буферът следва да бъде запазен, променен или прилагането му да бъде изцяло прекратено, както и други препоръки на ЕССР за определяне на нивото на буфера;

3. други променливи параметри, които БНБ е преценила, че са подходящи за отразяване на цикличния системен риск.

(4) Българската народна банка определя нивото на антицикличния буфер, приложим към кредитни рискови експозиции в Република България като процент между 0% и 2,5% от общата сума на тези експозиции, калибриран на интервали, кратни на 0,25 процентни пункта. Въз основа на оценката по ал. 3 БНБ може да определи ниво на антицикличния буфер над 2,5% от общата сума на рисковите експозиции.

(5) Когато БНБ определи за първи път ниво на антицикличния буфер, различно от нула, или когато го увеличава, посочва и датата, от която всяка банка прилага увеличения буфер. Тази дата е не по-късно от 12 месеца след оповестяването на увеличения буфер съгласно ал. 7. Ако тази дата е преди изтичането на 12-месечния срок, БНБ обосновава това със съответните извънредни обстоятелства.

(6) Ако БНБ намали съществуващото ниво на антицикличния буфер, тя определя и период, през който не се очаква повишаване на буфера. Този период не е обвързващ за БНБ.

(7) Българската народна банка оповестява на официалната си страница в интернет определеното за тримесечието ниво на антицикличния буфер. Оповестяването включва най-малко следните данни:

1. приложимото ниво на антицикличния буфер;

2. съответното съотношение на кредитите към БВП, както и неговото отклонение от дългосрочния тренд;

3. референтния индикатор, изчислен в съответствие с ал. 1;
 4. обосновка за нивото на буфера;
 5. при увеличаване на нивото на буфера – датата, от която банките прилагат увеличеното ниво на буфера при изчисляването на специфичния за всяка банка размер на антицикличния капиталов буфер;
 6. когато датата по т. 5 е преди изтичане на 12 месеца след датата на оповестяването съгласно тази алинея – позоваване на извънредните обстоятелства, които оправдават този по-кратък срок за прилагане;
 7. при намаляване нивото на буфера – периода, през който не се очаква повишаване на буфера, заедно с обосновка за този период.
- (8) Българската народна банка съгласува момента на оповестяването по ал. 7 с определените органи на другите държави членки.
- (9) Българската народна банка уведомява ЕССР при промяна на нивото на антицикличния буфер, както и за данните по ал. 7.

Изчисляване на специфичното за банката ниво на антицикличния капиталов буфер

Чл. 6. (1) Специфичното за банката ниво на антицикличния капиталов буфер се прилага по отношение на класовете експозиции по чл. 112, букви „ж“ – „р“ от Регламент (ЕС) № 575/2013, които подлежат на:

1. капиталови изисквания за кредитен риск съгласно част трета, дял втори от Регламент (ЕС) № 575/2013; или
2. капиталови изисквания за специфичен риск съгласно част трета, дял четвърти, глава втора от Регламент (ЕС) № 575/2013 или за допълнителния риск от неизпълнение и допълнителния миграционен риск съгласно част трета, дял четвърти, глава пета от Регламент (ЕС) № 575/2013, когато експозицията е част от търговския портфейл; или
3. капиталови изисквания съгласно част трета, дял втори, глава пета от Регламент (ЕС) № 575/2013, когато експозицията е секюритизираща позиция.

(2) Специфичното за банка ниво на антицикличния капиталов буфер представлява среднопретеглената стойност на нивата на антицикличния буфер, които се прилагат в юрисдикциите, в които са експозициите по ал. 1, или които се прилагат в съответствие с чл. 8, ал. 1 и 2.

(3) Среднопретеглената стойност по ал. 2 се изчислява, като капиталовите изисквания за кредитен риск, изчислени за експозициите по ал. 1 в относимите юрисдикции, се умножават с приложимите нива на антицикличен буфер за тези юрисдикции и получените произведения се събират. Получената сума се разделя на общите капиталови изисквания за експозициите по ал. 1.

(4) Когато орган от държава членка или от трета държава е определил ниво на антицикличния буфер, по-високо от 2,5% от общата сума на риско-

вите експозиции, банките, лицензирани в Република България, прилагат ниво на антицикличния буфер в размер 2,5% от сумата на експозициите по ал. 1 в тази държава, освен когато БНБ е признала определеното ниво на буфера.

(5) Алинея 4 се прилага и при изчисляване на капиталовите изисквания на консолидирана основа.

(6) За целите на изчислението по ал. 2 при увеличаване на нивото на буфера:

1. нивото на антицикличния буфер за Република България се прилага от датата, посочена в информацията, която се оповестява в съответствие с чл. 5, ал. 7, т. 5;

2. нивото на антицикличен буфер над 2,5% за друга държава членка се прилага от датата, посочена в информацията, оповестена от БНБ съгласно чл. 7, ал. 2, т. 3;

3. нивото на антицикличен буфер до 2,5% за друга държава членка се прилага от датата, посочена в информацията, оповестена от орган, отговорен за определянето на нивото на антицикличен буфер от тази държава членка;

4. когато БНБ е признала нивото на антицикличния буфер за трета държава съгласно чл. 7 или е определила ниво на антицикличния буфер за трета държава в съответствие с чл. 8, ал. 1 – 3, това ниво на буфера се прилага от датата, посочена в информацията, публикувана в съответствие с чл. 7, ал. 2, т. 3 или чл. 8, ал. 5, т. 3;

5. в случаите, различни от т. 4, нивото на антицикличния буфер за трета държава се прилага 12 месеца след датата, на която промяната в нивото на буфера е оповестена от съответния орган на третата държава, независимо дали този орган изисква от лицензираните в тази трета държава банки да прилагат промяната в по-кратък срок; счита се, че промяната на нивото на антицикличния буфер за трета държава е оповестена на датата, на която е публикувана от съответния орган на третата държава в съответствие с приложимото национално законодателство.

(7) Банките идентифицират географската принадлежност на съответната кредитна експозиция в съответствие с регулаторни технически стандарти, прехети от Европейския банков орган (ЕБО).

(8) Нивото на антицикличния буфер се прилага незабавно, ако резултатът от това решение е намаляване на нивото на буфера.

Признаване на ниво на антицикличния буфер над 2,5%

Чл. 7. (1) Когато орган, отговорен за определянето на нивото на антицикличен буфер от държава членка или от трета държава, е определил за антицикличния буфер ниво над 2,5% от общата сума на рисковите експозиции, БНБ може да признае това ниво на буфера по отношение на експозициите на банките в тази държава.

(2) Когато БНБ признава ниво на буфера по ал. 1, тя оповестява на официалната си страница в интернет най-малко следните данни:

1. приложимото ниво на антицикличния буфер;
2. държавата членка или третата държава, за която се прилага този буфер;
3. при увеличаване на нивото на буфера – датата, от която банките прилагат увеличеното ниво на буфера;
4. когато периодът по т. 3 е по-кратък от 12 месеца след датата на оповестяването – позоваване на извънредните обстоятелства, които налагат този по-кратък срок за прилагане.

Решения на БНБ относно нивата на антицикличния буфер за трети държави

Чл. 8. (1) Когато не е определено и не е публикувано от съответния орган на трета държава ниво на антицикличен буфер за тази държава, в която банки, лицензирани в Република България, имат експозиции, БНБ може да определи нивото на антицикличния буфер, което банките прилагат при изчисляването на специфичния за всяка банка размер на антицикличния капиталов буфер.

(2) Когато нивото на антицикличния буфер е определено и публикувано от съответния орган на трета държава, БНБ може да определи различно ниво на буфера за третата държава, което банките да прилагат, ако прецени, че нивото на буфера, определено от съответния орган на третата държава, не е достатъчно, за да защити банките, лицензирани в Република България, от рисковете от прекомерен кредитен растеж в тази държава.

(3) При упражняване на правомощията по ал. 2 БНБ не може да определя ниво на антицикличния буфер, по-ниско от нивото, определено от съответния орган на трета държава, освен в случаите, когато това ниво надхвърля 2,5% от общата сума на рисковите експозиции в третата държава.

(4) Когато БНБ определи ниво на антицикличния буфер за трета държава съгласно ал. 1, 2 или 3, което повишава съществуващото приложимо ниво на антицикличния буфер, БНБ взема решение за датата, от която банките, лицензирани в Република България, прилагат това ниво на буфера при изчисляването на специфичния за всяка банка размер на антицикличния капиталов буфер. Тази дата е не по-късно от 12 месеца след оповестяването на увеличения буфер съгласно ал. 5. Ако тази дата е преди изтичането на 12-месечния срок, БНБ обосновава това въз основа на съответните извънредни обстоятелства.

(5) Българската народна банка оповестява на официалната си страница в интернет определеното от нея ниво на антицикличния буфер за трета държава съгласно ал. 1, 2 и 3, като включва следната информация:

1. нивото на антицикличния буфер и третата държава, за която то се прилага;
2. обосновка за нивото на буфера;
3. когато е определено за първи път ниво на антицикличния буфер, различно от нула, или когато то е увеличено – датата, от която банките прилагат това увеличено ниво на буфера;
4. когато периодът по т. 3 е по-кратък от 12 месеца след датата на оповестяването – позоваване на извънредните обстоятелства, които налагат този по-кратък срок за прилагане.

Глава четвърта

БУФЕРИ ЗА ГЛОБАЛНА СИСТЕМНО ЗНАЧИМА ИНСТИТУЦИЯ И ЗА ДРУГА СИСТЕМНО ЗНАЧИМА ИНСТИТУЦИЯ

Общи разпоредби

Чл. 9. (1) Българската народна банка може да идентифицира на консолидирана основа глобална системно значима институция (ГСЗИ), както и друга системно значима институция (ДСЗИ) на индивидуална или на консолидирана основа, съгласно методиките по този член.

(2) Глобална системно значима институция може да е:

1. група, начело на която е кредитна институция майка от Европейския съюз (ЕС), финансов холдинг майка от ЕС или финансов холдинг майка със смесена дейност от ЕС; или

2. банка, която не е дъщерно дружество на кредитна институция майка от ЕС, финансов холдинг майка от ЕС или финансов холдинг майка със смесена дейност от ЕС.

(3) Друга системно значима институция може да е кредитна институция или група, начело на която е кредитна институция майка от ЕС, финансов холдинг майка от ЕС, финансов холдинг майка със смесена дейност от ЕС, кредитна институция майка, финансов холдинг майка от държава членка или финансов холдинг майка със смесена дейност от държава членка.

(4) Методиката за идентифициране на ГСЗИ се основава на следните критерии:

1. размер на групата;
2. взаимосвързаност на групата с финансовата система;
3. заменяемост на услугите или на финансовата инфраструктура, предоставяна от групата;
4. сложност на групата;
5. трансгранична дейност на групата, в т.ч. трансгранична дейност между държави членки и между държава членка и трета държава.

(5) Всеки критерий по ал. 4 получава еднаква тежест и се състои от количествено измерими показатели.

(6) Методиката осигурява цялостен рейтинг за всеки оценяван субект и позволява всяка ГСЗИ да бъде идентифицирана и разпределена в дадена подкатегория съгласно чл. 10, ал. 2 – 6.

(7) Българската народна банка определя системното значение на ДСЗИ на основата на най-малко един от следните критерии:

1. размер;
2. значимост за икономиката на Република България или на ЕС;
3. значимост на трансграничните дейности;
4. взаимосвързаност на институцията или на групата с финансовата система.

(8) Допълнителната методика за идентифициране на ГСЗИ се основава на следните критерии:

1. критериите по ал. 4, т. 1 – 4;
2. трансграничната дейност на групата, с изключение на дейността на групата в участващите държави членки по чл. 4 от Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2014 г. за установяването на еднообразни правила и еднообразна процедура за реструктурирането на кредитни институции и някои инвестиционни посредници в рамките на Единния механизъм за реструктуриране и Единния фонд за реструктуриране и за изменение на Регламент (ЕС) № 1093/2010.

(9) Всеки критерий по ал. 8 получава еднаква тежест и се състои от количествено измерими показатели, които за критериите по ал. 8, т. 1 съвпадат с тези по ал. 5.

(10) Допълнителната методика по ал. 8 осигурява допълнителен общ рейтинг за всяка оценявана ГСЗИ, който може да бъде основание за предприемане на мерки по чл. 10, ал. 6, т. 3.

(11) Българската народна банка прави ежегодно преглед на идентификацията на ГСЗИ и ДСЗИ и на разпределението на ГСЗИ в съответните подкатегории, като уведомява за резултата съответната системно значима институция и ЕССР и оповестява на официалната си страница в интернет актуализирания списък на идентифицираните системно значими институции и подкатегорията, в която е разпределена всяка идентифицирана ГСЗИ. Уведомлението до ЕССР включва мотиви за упражняването или неупражняването на надзорна преценка по чл. 10, ал. 6.

(12) Когато дадена група подлежи на консолидирана основа на изискване за буфер за ГСЗИ и за буфер за ДСЗИ, се прилага единствено по-високият буфер.

Буфер за ГСЗИ

Чл. 10. (1) Всяка банка, идентифицирана като ГСЗИ на консолидирана основа, поддържа задължителен буфер за ГСЗИ, съответстващ на подкатегорията, в която тя попада. Този буфер се състои от базов собствен капитал от първи ред и е в допълнение на базовия собствен капитал, покриващ изискването по чл. 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

(2) Подкатегиорите на ГСЗИ са най-малко пет.

(3) Най-ниската граница и границите между подкатегиорите се определят от рейтинзите, определени по методиката за идентифициране по чл. 9, ал. 4.

(4) Рейтинзите, определящи границата между съседни подкатегиори, са ясно определени и се подчиняват на принципа за постоянно линейно увеличение на системната значимост, като за всяка подкатегиория се получава линейно увеличение на изискването за допълнителен базов собствен капитал от първи ред, с изключение на петата подкатегиория и всяка добавена подкатегиория. Системната значимост е очакваното влияние от въздействието на ГСЗИ върху глобалния финансов пазар.

(5) За най-ниската подкатегиория се определя буфер за ГСЗИ в размер 1% от общата стойност на рисковата експозиция, а буферът за всяка подкатегиория се увеличава със стъпка от най-малко 0,5% от общата сума на рисковата експозиция до четвъртата подкатегиория включително.

(6) Въз основа на надзорна преценка БНБ може:

1. да премести ГСЗИ от по-ниска в по-висока подкатегиория;

2. да разпредели субект, посочен в чл. 9, ал. 2, с общ рейтинг, който е по-нисък от най-ниската граница, в най-ниската или в по-високата подкатегиория, като го определи за ГСЗИ;

3. въз основа на допълнителния рейтинг по чл. 9, ал. 10 да премести ГСЗИ от по-висока в по-ниска подкатегиория.

(7) Българската народна банка съобщава на ЕССР и оповестява наименованията на идентифицираните от нея ГСЗИ и съответните подкатегиори, в които е разпределена всяка от тях.

Буфер за ДСЗИ

Чл. 11. (1) Българската народна банка може да изисква от всяка ДСЗИ на консолидирана или на индивидуална основа, както е приложимо, да поддържа буфер за ДСЗИ в размер до 3% от общата стойност на рисковата експозиция. Този буфер се състои от базов собствен капитал от първи ред.

(2) След одобрение от Европейската комисия (ЕК) БНБ може да изисква буфер по ал. 1, по-висок от 3% от общата стойност на рисковата експозиция, който също да се състои от базов собствен капитал от първи ред.

(3) Определянето на буферите за ДСЗИ не следва да води до несъразмерни отрицателни последици за цялата или за части от финансовата система на други държави членки или на ЕС като цяло и да не създава пречка за функционирането на вътрешния пазар. Определеният буфер се преразглежда от БНБ поне веднъж годишно.

(4) Един месец преди оповестяване на решението по ал. 1 за определяне или промяна на буфер за ДСЗИ БНБ уведомява ЕССР. Уведомлението съдържа подробно описание на:

1. обосновката на вероятността буферът за ДСЗИ да бъде ефективно и пропорционално средство за намаляване на риска;

2. оценка на вероятното положително или отрицателно въздействие на буфера за ДСЗИ върху вътрешния пазар, направена въз основа на наличната информация;

3. нивото на буфера за ДСЗИ, което БНБ възнамерява да определи.

(5) В случаите по ал. 2 уведомлението по ал. 4 се извършва три месеца преди оповестяването.

(6) Когато ДСЗИ е дъщерно дружество на ГСЗИ или ДСЗИ, която е институция или група с предприятие майка от ЕС и за дружеството е определено изискване за буфер за ДСЗИ на консолидирана основа, приложимият на индивидуална основа буфер за дъщерното дружество не може да надвишава по-ниската от двете стойности:

1. сбора от 1% от размера на общата рискова експозиция и по-високото от нивата на буфера за ГСЗИ или ДСЗИ, приложимо за групата на консолидирана основа; и

2. 3% от размера на общата рискова експозиция или нивото, за което ЕК е дала разрешение да се прилага за групата на консолидирана основа.

(7) Българската народна банка съобщава на ЕССР и оповестява на официалната си страница в интернет наименованията на идентифицираните от нея ДСЗИ.

Глава пета

БУФЕР ЗА СИСТЕМЕН РИСК

Общи изисквания

Чл. 12. (1) Българската народна банка може да определи буфер за системен риск, който се покрива от базов собствен капитал от първи ред, за банковия сектор, за част от него, за всички или за група експозиции по ал. 3, с цел предотвратяване и редуциране на макропруденциалните или на системните рискове, които:

1. не са покрити от Регламент (ЕС) № 575/2013, антицикличния капиталов буфер и буферите за ГСЗИ и ДСЗИ; и

2. биха могли да предизвикат смущения във финансовата система и тежки отрицателни последици за нея и за реалната икономика в Република България.

(2) Всяка банка изчислява приложимия за нея буфер за системен риск съгласно приложение № 1.

(3) Буферът за системен риск може да се приложи за едно или повече от:

1. всички експозиции в Република България;

2. секторни експозиции в Република България, както следва:

а) всички експозиции на дребно към физически лица, обезпечени с жилищни имоти;

б) всички експозиции към юридически лица, обезпечени с ипотечи върху търговски недвижими имоти;

в) всички експозиции към юридически лица, с изключение на посочените в буква „б“;

г) всички експозиции към физически лица, с изключение на посочените в буква „а“;

3. всички експозиции в други държави членки при условията на ал. 9 и чл. 13, ал. 3;

4. секторните експозиции по т. 2 в други държави членки, единствено когато това е необходимо за признаване на ниво на буфер, определено от друга държава членка;

5. експозиции в трети държави;

6. подгрупи от категориите експозиции, посочени в т. 2.

(4) Буферът за системен риск се прилага за всички експозиции или за някои подгрупи експозиции по ал. 3, за всички банки или за част от тях и се определя чрез равномерни стъпки, равни или кратни на 0,5 процентни пункта. За различните подгрупи банки или експозиции могат да бъдат въведени различни изисквания.

(5) При определяне на изискването за поддържане на буфер за системен риск БНБ осигурява това да не води до несъразмерни отрицателни последици за цялата или за части от финансовата система на други държави членки или на ЕС като цяло и не създава пречка за функционирането на вътрешния пазар, както и до припокриване с обхвата на антицикличния буфер и на буферите за ГСЗИ и ДСЗИ. Определеният буфер се преразглежда от БНБ поне веднъж на всеки две години.

(6) Преди оповестяването по ал. 10 БНБ уведомява ЕССР за определеното от нея ниво на буфера за системен риск, включително когато буферът ще се прилага за експозиции в трети държави. Когато банка, за която ще се прилага едно или няколко нива на буфер за системен риск, е дъщерно дружество на предприятие майка със седалище в друга държава членка, БНБ уведомява и органите на тази държава членка. Уведомлението съдържа подробно описание на:

1. системните или макропруденциалните рискове в Република България;
2. причините, поради които нивата на системните и на макропруденциалните рискове застрашават стабилността на финансовата система на Република България, с което се обосновава определеният буфер за системен риск;

3. обосновката на вероятността буферът за системен риск да бъде ефективно и съразмерно средство за намаляване на риска;

4. оценка на вероятното положително или отрицателно въздействие на буфера за системен риск върху вътрешния пазар, направена въз основа на наличната информация;

5. нивото или нивата на буфера за системен риск, което БНБ възнамерява да определи, и експозициите и банките, за които те ще се прилагат;

6. когато нивото на буфера за системен риск ще се прилага за всички експозиции, основанията, поради които БНБ счита, че буферът за системен риск не дублира функциите на буфера за ДСЗИ.

(7) Когато решението за определяне на ниво на буфера за системен риск води до понижаване или запазване на нивото на буфера, определено на по-ранен етап, ал. 8 и чл. 13 не се прилагат.

(8) Когато определянето или преразглеждането на нивото или нивата на буфера за системен риск за група или подгрупа експозиции по ал. 3, за които се прилагат един или няколко буфера за системен риск, не води до комбинирано ниво на този буфер, по-високо от 3% за някоя от тези експозиции, БНБ уведомява ЕССР в съответствие с ал. 6 в срок от един месец преди оповестяването по ал. 10. Признаването по чл. 14 на ниво на буфер за системен риск, определено от друга държава членка, не се включва в изчислението на прага от 3%.

(9) Българската народна банка може да определи буферът за системен риск да се прилага спрямо всички експозиции в ЕС при спазване на реда по ал. 6. В този случай БНБ прилага единни критерии и методология за определяне на буфера за всички експозиции в рамките на ЕС, освен ако буферът няма за цел признаване на нивото на буфера за системен риск, определено от друга държава членка.

(10) Българската народна банка оповестява определеното ниво на буфера за системен риск на официалната си страница в интернет. Информацията съдържа най-малко следните данни:

1. нивото или нивата на буфера за системен риск;
2. банките, за които се прилага буферът за системен риск;
3. експозициите, за които се прилага нивото или нивата на буфера за системен риск;

4. обосновка за определянето или преразглеждането на буфера за системен риск, освен ако оповестяването на тази информация би застрашило стабилността на финансовата система;

5. гамата, от която банките трябва да прилагат определения или изменения буфер за системен риск; и
6. държавите, експозициите в които са включени в обхвата на буфера за системен риск.

Определяне на буфер за системен риск над 3%

Чл. 13. (1) Когато определянето на нивото или нивата на буфера за системен риск за група или подгрупа експозиции по чл. 12, ал. 3, за които се прилагат един или няколко буфера за системен риск, води до комбинирано ниво на този буфер в размер между 3% и 5% за някоя от тези експозиции, заедно с уведомлението по чл. 12, ал. 6 БНБ отправя искане за становище до ЕК.

(2) При определянето на буфера по ал. 1 БНБ изчаква становището на ЕК, преди да приложи окончателното решение. При отрицателно становище на ЕК БНБ взема решение в съответствие със становището или излага мотивите за несъобразяване с него.

(3) В случаите, когато банка, за която се прилагат едно или няколко нива на буфера за системен риск съгласно ал. 1, е дъщерно дружество на предприятие майка със седалище в друга държава членка, БНБ отправя искане за препоръка от ЕК и ЕССР заедно с уведомлението по чл. 12, ал. 6. Когато органите на другата държава членка не са съгласни с предложеното ниво на буфера за системен риск и когато ЕК и ЕССР са предоставили отрицателни препоръки, БНБ може да отнесе въпроса до ЕБО и да поиска разглеждане съгласно чл. 19 от Регламент (ЕС) № 1093/2010. Българската народна банка отлага вземането на решение за определяне на нивото или нивата на буфера за тези експозиции, докато ЕБО вземе решение.

(4) В случаите по ал. 1, когато комбинираното ниво на буфера за системен риск е в размер на повече от 5% за някоя експозиция, БНБ иска разрешение от ЕК, преди да приложи буфера за системен риск. В този случай БНБ прилага определеното ниво на буфера след издаване от ЕК на съответен акт за изпълнение.

(5) Българската народна банка може да даде отрицателно становище, когато бъде уведомена от компетентен орган на друга държава членка за определяне на един или няколко буфера за системен риск по ал. 1, които се прилагат за дъщерно дружество, чието предприятие майка е със седалище в Република България.

Признаване на нивото на буфера за системен риск

Чл. 14. (1) Българската народна банка може да признае ниво на буфера за системен риск, определено в друга държава членка, и да изисква прилагането му от лицензираните в Република България банки спрямо експозициите им в тази държава членка. При извършване на преценката БНБ взема предвид ин-

формацията, предоставена от съответния компетентен или от определен орган във връзка с определянето на буфера.

(2) Българската народна банка уведомява ЕССР за решението си по ал. 1.

(3) В случаите по ал. 1 буферът за системен риск, определен в другата държава членка, може да бъде кумулативен към буфера за системен риск по чл. 12 или чл. 13, при условие че двата буфера се отнасят до различни рискове. Когато буферите се отнасят до едни и същи рискове, се прилага само по-високият буфер.

(4) Българската народна банка може да поиска от ЕССР да отпрати препоръка по чл. 16 от Регламент (ЕС) № 1092/2010 към една или повече държави членки да признаят нивото на буфера за системен риск, определен съгласно чл. 12 от тази наредба.

Взаимодействие между буферите за ГСЗИ и ДСЗИ и буфера за системен риск

Чл. 15. (1) Когато на банка е определено изискване за буфер за системен риск, то се прилага кумулативно с буфера за ГСЗИ или за ДСЗИ.

(2) Когато сборът от нивото на буфера за системен риск и нивото на буфера за ГСЗИ или ДСЗИ е по-висок от 5%, се прилага редът по чл. 11, ал. 2.

Глава шеста

ПРИЛАГАНЕ НА КОМБИНИРАНОТО ИЗИСКВАНЕ ЗА БУФЕР

Чл. 16. (1) Банка не може да използва базовия собствен капитал от първи ред, който поддържа за изпълнение на комбинираното изискване за буфер за покритие на:

1. капиталовите изисквания по чл. 92, параграф 1, букви „а“ – „в“ от Регламент (ЕС) № 575/2013;

2. допълнителното капиталово изискване по чл. 103, ал. 2, т. 5 от Закона за кредитните институции (ЗКИ), наложено за покриване на рискове, различни от риска от прекомерен ливъридж;

3. препоръката за допълнителен собствен капитал, определена от БНБ по чл. 79г, ал. 3 от ЗКИ за покриване на рискове, различни от риска от прекомерен ливъридж;

4. рисково-базираните елементи на изискванията по чл. 92а и 92б от Регламент (ЕС) № 575/2013 и по чл. 69б – 69е от Закона за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници.

(2) Банка не може да използва базовия собствен капитал от първи ред, който поддържа за покритие на един от елементите на комбинираното изискване за буфер, за покритие на другите елементи на комбинираното изискване за буфер.

Глава седма

ОГРАНИЧЕНИЯ ОТНОСНО РАЗПРЕДЕЛЯНИЯТА

Ограничения при неизпълнение на комбинираното изискване за буфер

Чл. 17. (1) Банка, отговаряща на комбинираното изискване за буфер, не може да прави разпределяния във връзка с базовия собствен капитал от първи ред в размер, който би го намалил до ниво, което ще доведе до неизпълнение на комбинираното изискване за буфер.

(2) Банка, която не покрива комбинираното изискване за буфер, изчислява максималната сума за разпределяне (МСР) в съответствие с приложение № 2 към тази наредба и уведомява БНБ за стойността ѝ. Преди да е изчислила МСР, банката не може да:

1. прави разпределяния във връзка с базовия собствен капитал от първи ред;

2. поема задължение за изплащане на променливи възнаграждения или облиги, свързани с пенсиониране по смисъла на Наредба № 4 от 2010 г. за изискванията към възнагражденията в банките (ДВ, бр. 102 от 2010 г.), или да изплаща променливи възнаграждения, ако задължението за плащане е поето в период, когато банката не е изпълнявала комбинираното изискване за буфер;

3. извършва плащания по инструментите, влизащи в състава на допълнителния собствен капитал от първи ред.

(3) Когато банка не покрива или не надхвърля комбинираното изискване за буфер, тя не може да извършва разпределяне чрез действията по ал. 2 в размер, по-голям от МСР.

(4) Ограниченията по този член се прилагат само по отношение на разпределяния, водещи до намаляване на базовия собствен капитал от първи ред или до намаляване на печалбата, когато спирането на плащанията или неплащането не представлява неизпълнение или условие за започване на производство по несъстоятелност.

(5) В случай че банката не покрива комбинираното изискване за буфер и възнамерява да разпредели подлежаща на разпределение печалба или да приеме някое от действията по ал. 2, тя уведомява БНБ и предоставя следната информация:

1. размера на капитала, поддържан от банката, разделен на базов собствен капитал от първи ред, допълнителен капитал от първи ред и капитал от втори ред;

2. размера на междинната или годишната печалба;

3. максималната сума за разпределяне, изчислена в съответствие с приложение № 2;

4. размера на подлежащата на разпределение печалба, която банката възнамерява да разпредели под формата на:

а) изплащане на дивидененти;
б) обратно изкупуване на акции или дялове;
в) плащания по инструменти, включени в допълнителния капитал от първи ред;

з) изплащане на променливи възнаграждения или на облаги, свързани с пенсиониране, независимо дали това става въз основа на нововъзникнало задължение за плащане, или в изпълнение на предишно задължение, поето в момент, когато банката не е изпълнявала комбинираното изискване за буфер.

(6) Банката приема правила, осигуряващи правилното изчисляване на подлежащата на разпределение печалба и МСР, и ги предоставя на БНБ при поискване.

(7) За целите на ал. 1 и 2 разпределяне във връзка с базовия собствен капитал от първи ред включва:

1. изплащане на парични дивидененти;
2. разпределение на напълно или частично изплатени капиталови инструменти, включително посочените в чл. 26, параграф 1, буква „а“ от Регламент (ЕС) № 575/2013;

3. обратно изкупуване или закупуване от дадена банка на нейните собствени акции или други капиталови инструменти, посочени в чл. 26, параграф 1, буква „а“ от Регламент (ЕС) № 575/2013;

4. връщане на суми, платени по капиталовите инструменти, посочени в чл. 26, параграф 1, буква „а“ от Регламент (ЕС) № 575/2013;

5. разпределяне на елементи от капитала, посочени в чл. 26, параграф 1, букви „б“ – „г“ от Регламент (ЕС) № 575/2013.

(8) Счита се, че банка не покрива комбинираното изискване за буфер по ал. 2, когато не притежава собствен капитал в необходимия размер и с необходимото качество, за да изпълнява едновременно комбинираното изискване за буфер и всяка от следните двойки изисквания:

1. член 92, параграф 1, буква „а“ от Регламент (ЕС) № 575/2013 и допълнителното капиталово изискване по чл. 103, ал. 2, т. 5 от ЗКИ, наложено за рискове, различни от риска от прекомерен ливъридж;

2. член 92, параграф 1, буква „б“ от Регламент (ЕС) № 575/2013 и допълнителното капиталово изискване по чл. 103, ал. 2, т. 5 от ЗКИ, наложено за рискове, различни от риска от прекомерен ливъридж; и

3. член 92, параграф 1, буква „в“ от Регламент (ЕС) № 575/2013 и допълнителното капиталово изискване по чл. 103, ал. 2, т. 5 от ЗКИ, наложено за рискове, различни от риска от прекомерен ливъридж.

Ограничения при неизпълнение на изискването за буфера на отношението на ливъридж

Чл. 18. (В сила от 1 януари 2022 г.) (1) Банка, отговаряща на изискването за буфер на отношението на ливъридж, не може да прави разпределяния във връзка с базовия собствен капитал от първи ред в размер, който би го намалил до ниво, което ще доведе до неизпълнение на изискването за буфер на отношението на ливъридж.

(2) Банка, която не покрива изискването за буфер на отношението на ливъридж, изчислява максималната сума за разпределяне, свързана с отношението на ливъридж (МСР-Л), в съответствие с приложение № 3 към тази наредба и уведомява БНБ за стойността ѝ. Преди да е изчислила МСР-Л, банката не може да:

1. прави разпределяния във връзка с базовия собствен капитал от първи ред;

2. поема задължение за изплащане на променливи възнаграждения или облиги, свързани с пенсиониране по смисъла на Наредба № 4 от 2010 г. за изискванията към възнагражденията в банките, или да изплаща променливи възнаграждения, ако задължението за плащане е поето в период, когато банката не е изпълнявала изискването за буфер на отношението на ливъридж;

3. извършва плащания по инструментите, влизащи в състава на допълнителния собствен капитал от първи ред.

(3) Когато банка не покрива или не надхвърля изискването за буфер на отношението на ливъридж, тя не може да извършва разпределяне чрез действията по ал. 2 в размер, по-голям от МСР-Л.

(4) Ограниченията по този член се прилагат само по отношение на разпределяния, водещи до намаляване на базовия собствен капитал от първи ред или до намаляване на печалбата, когато спирането на плащанията или неплащането не представлява неизпълнение или условие за започване на производство по несъстоятелност.

(5) В случай че банката не покрива изискването за буфер на отношението на ливъридж и възнамерява да разпредели подлежаща на разпределение печалба или да предприеме някое от действията по ал. 2, тя уведомява БНБ и предоставя информацията по чл. 17, ал. 5, както и МСР-Л, изчислена в съответствие с приложение № 3.

(6) Банката приема правила, осигуряващи правилното изчисляване на подлежащата на разпределение печалба и МСР-Л, и ги предоставя на БНБ при поискване.

(7) За целите на ал. 1 и 2 разпределяне във връзка с базовия собствен капитал от първи ред включва действията по чл. 17, ал. 7.

(8) Счита се, че банка не покрива изискването за буфер на отношението на ливъридж по ал. 2, когато не притежава собствен капитал в необходимия

размер и с необходимото качество, за да изпълнява едновременно изискването за буфер на отношението на ливъридж, изискването по чл. 92, параграф 1, буква „з“ от Регламент (ЕС) № 575/2013 и допълнителното капиталово изискване по чл. 103, ал. 2, т. 5 от ЗКИ, наложено за риск от прекомерен ливъридж.

Глава оста

ПЛАН ЗА ЗАПАЗВАНЕ НА КАПИТАЛА

Чл. 19.* (1) Когато банка не изпълнява комбинираното изискване за буфер или изискването за буфер на отношението на ливъридж, тя изготвя план за запазване на капитала и го представя на БНБ не по-късно от 5 работни дни, след като е установила, че не изпълнява някое от посочените изисквания.

(2) Българската народна банка може да разреши удължаване на срока по ал. 1 до 10 работни дни, като вземе предвид състоянието на банката и отчете мащаба и сложността на нейната дейност.

(3) Планът за запазване на капитала включва:

1. прогнозни оценки на приходите и разходите и прогнозен баланс;
2. мерки, план и срок за увеличаване на собствения капитал с цел да се изпълни изцяло комбинираното изискване за буфер, съответно изискването за буфер на отношението на ливъридж;

3. друга информация, считана за необходима от БНБ за изготвяне на преценката по ал. 4.

(4) Българската народна банка одобрява плана за запазване на капитала само ако прецени, че изпълнението му би осигурило поддържането или набирането на достатъчен собствен капитал, позволяващ на банката да изпълни комбинираното изискване за буфер, съответно изискването за буфер на отношението на ливъридж в рамките на подходящ срок.

Глава девета

ПОЕМАНЕ НА ЗАГУБИ ОТ ДЪРЖАТЕЛИ НА ИНСТРУМЕНТИ НА СОБСТВЕНИЯ КАПИТАЛ

Чл. 20. Когато при възникване на извънредна ситуация се наложи отпускане от Министерството на финансите или друг оправомощен орган на публична финансова подкрепа на банка, БНБ изисква от банката като предварително условие нейните акционери и държатели на инструменти на собствения ѝ капитал да са покрили изцяло загубите, но не повече от размера на своето участие в собствения капитал.

* § 5. До 31 декември 2021 г. включително чл. 19 се прилага само по отношение на комбинираното изискване за буфер.

Глава десета

ПРИЛАГАНЕ НА ПРЕПОРЪКА ЗА ДОПЪЛНИТЕЛЕН
СОБСТВЕН КАПИТАЛ

Чл. 21. (1) Препоръката за допълнителен собствен капитал за банка е собственият капитал, който според БНБ е необходим, за да се достигне общото ниво на собствения капитал по чл. 79г, ал. 2 от ЗКИ, надвишаващ сумата от:

1. капиталовите изисквания по части трета, четвърта и седма от Регламент (ЕС) № 575/2013 и глава втора от Регламент (ЕС) 2017/2402 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2017 г. за определяне на обща рамка за секюритизациите и за създаване на специфична рамка за опростени, прозрачни и стандартизирани секюритизации, и за изменение на директиви 2009/65/ЕО, 2009/138/ЕО и 2011/61/ЕС и регламенти (ЕО) № 1060/2009 и (ЕС) № 648/2012 (ОВ, L 347/35 от 28 декември 2017 г.);

2. допълнителното капиталово изискване по чл. 103, ал. 2, т. 5 от ЗКИ;

3. комбинираното изискване за буфер или изискването за буфер на отношението на ливъридж, както е приложимо.

(2) Препоръката за допълнителен собствен капитал е специфична за банката. Препоръката може да обхваща рискове, за които е наложено допълнително капиталово изискване по чл. 103а, ал. 2, т. 1 от ЗКИ, само ако обхваща аспекти на рисковете, които не са покрити от това изискване.

(3) Собственият капитал, с който се изпълнява препоръката за допълнителен собствен капитал за рискове, различни от риска от прекомерен ливъридж, не се използва за покритие на:

1. капиталовите изисквания по чл. 92, параграф 1, букви „а“ – „в“ от Регламент (ЕС) № 575/2013;

2. изискването по чл. 103а, ал. 2 от ЗКИ, наложено от БНБ за рискове, различни от риска от прекомерен ливъридж;

3. комбинираното изискване за буфер.

(4) Собственият капитал, с който се изпълнява препоръката за допълнителен собствен капитал за риск от прекомерен ливъридж, не се използва за покритие на:

1. капиталовото изискване по чл. 92, параграф 1, буква „г“ от Регламент (ЕС) № 575/2013;

2. изискването по чл. 103а, ал. 2, наложено от БНБ за риск от прекомерен ливъридж;

3. изискването за буфер на отношението на ливъридж.

(5) Неизпълнението на препоръката за допълнителен собствен капитал, когато банката спазва капиталовите изисквания по части трета, четвърта и седма от Регламент (ЕС) № 575/2013 и глава втора от Регламент (ЕС) 2017/2402, допълнителното капиталово изискване по чл. 103, ал. 2, т. 5 от

ЗКИ и комбинираното изискване за буфер или изискването за буфер на отношението на ливъридж, както е приложимо, не е основание за прилагане на ограниченията по чл. 17 или 18.

ДОПЪЛНИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 1. По смисъла на тази наредба:

1. „Базов собствен капитал от първи ред“ е базовият собствен капитал от първи ред по смисъла на чл. 50 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

2. „Институция“ е понятие по смисъла на чл. 4, параграф 1, т. 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

3. „Ниво на антицикличния буфер“ е нивото, което банката трябва да прилага, за да изчисли специфичния за нея антицикличен капиталов буфер, и което се определя съгласно чл. 5, 7 и 8 или от съответния орган на трета държава, в зависимост от конкретния случай.

4. „Обща сума на рисковата експозиция“ е общата сума на рисковата експозиция, изчислена съгласно чл. 92, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013.

5. (В сила от 26 юни 2021 г.) „Определен орган“ е публичен орган или ведомство на държава членка по смисъла на чл. 136, параграф 1 от Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО.

6. „Референтен индикатор“ е сравнително ниво на буфера, изчислено в съответствие с насоки на ЕССР за определяне на нивото на антицикличния буфер.

7. „Буфер на отношението на ливъридж“ е буфер на отношението на ливъридж по чл. 92, параграф 1а от Регламент (ЕС) № 575/2013.

§ 2. (В сила от 26 юни 2021 г.) Тази наредба въвежда разпоредби на Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО и на Директива (ЕС) 2019/878 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2019 г. за изменение на Директива 2013/36/ЕС по отношение на освободените субекти, финансовите холдинги, финансовите холдинги със смесена дейност, възнагражденията, надзорните мерки и правомощия и мерките за запазване на капитала.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 3. Тази наредба се издава на основание чл. 39, ал. 2 и 3 и чл. 79г, ал. 3 във връзка с § 13 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за кредитните институции и е приета с Решение № 125 от 27.04.2021 г. на Управителния съвет на БНБ.

§ 4. Наредбата влиза в сила в деня на обнародването ѝ в „Държавен вестник“ с изключение на чл. 18, който влиза в сила от 1 януари 2022 г.

§ 5. До 31 декември 2021 г. включително чл. 19 се прилага само по отношение на комбинираното изискване за буфер.

§ 6. Считано от 26 юни 2021 г. думите „и инвестиционните посредници“ в чл. 2, ал. 2, § 1, т. 5 и § 2 от допълнителните разпоредби се заличават.

§ 7. Подуправителят на БНБ, ръководещ управление „Банков надзор“, издава указания по прилагането на тази наредба.

§ 8. По предложение на подуправителя на БНБ, ръководещ управление „Банков надзор“, Управителният съвет на БНБ определя, където е приложимо, нивата на буферите съгласно тази наредба.

§ 9. Наредбата отменя Наредба № 8 от 2014 г. за капиталовите буфери на банките (обн., ДВ, бр. 40 от 2014 г.; изм., бр. 63 от 2017 г.).

Приложение № 1
към чл. 12, ал. 2

Изчислителна процедура за определяне на буфер за системен риск

Буферът за системен риск се изчислява по следния начин:

$$B_{SR} = r_T * E_T + \sum_i r_i * E_i, \text{ където}$$

B_{SR} е буферът за системен риск;

r_T е нивото на буфера, приложимо за размера на общата рискова експозиция на банката;

E_T е размерът на общата рискова експозиция на банката;

i е индекс, указващ подгрупата експозиции по чл. 12, ал. 3;

r_i е нивото на буфера, приложимо за размера на рисковата експозиция на подгрупата експозиции i ;

E_i е размерът на рисковата експозиция на банката за подгрупата експозиции i .

Изчислителна процедура за определяне на МСР

1. Банката изчислява МСР, като умножава сумата по т. 2 с коефициента по т. 3. МСР се намалява в случай на извършване на всяко едно от действията по чл. 17, ал. 2.

2. Сумата по т. 1 се формира, като от сбора на елементите по букви „а“ и „б“ се извади стойността по буква „в“:

а) междинната печалба, невключена в базовия собствен капитал от първи ред съгласно чл. 26, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013, след отчитане на резултатите от действията по чл. 17, ал. 2;

б) годишната печалба, невключена в базовия собствен капитал от първи ред съгласно чл. 26, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013, след отчитане на резултатите от действията по чл. 17, ал. 2;

в) сумите, дължими като данъци, в случай че по елементите, посочени в букви „а“ и „б“, такива не са били отчислени.

3. Когато базовият собствен капитал от първи ред, поддържан от банката, който не се използва за покриване на капиталовите изисквания съгласно чл. 92, параграф 1, букви „а“ – „в“ от Регламент (ЕС) № 575/2013 и допълнителното капиталово изискване по чл. 103, ал. 2, т. 5 от ЗКИ, наложено за рискове, различни от риска от прекомерен ливъридж, покрива:

а) до 25% от комбинираното изискване за буфер, коефициентът по т. 1 е 0;

б) над 25%, но не повече от 50% от комбинираното изискване за буфер, коефициентът по т. 1 е 0,2;

в) над 50%, но не повече от 75% от комбинираното изискване за буфер, коефициентът по т. 1 е 0,4;

г) над 75% от комбинираното изискване за буфер, коефициентът по т. 1 е 0,6.

Приложение № 3
към чл. 18, ал. 2

Изчислителна процедура за определяне на МСР-Л

1. Банката изчислява МСР-Л, като умножава сумата по т. 2 с коефициента по т. 3. МСР-Л се намалява в случай на извършване на всяко едно от действията по чл. 18, ал. 2.

2. Сумата по т. 1 се формира, като от сбора на елементите по букви „а“ и „б“ се извади стойността по буква „в“:

а) междинната печалба, невключена в базовия собствен капитал от първи ред съгласно чл. 26, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013, след отчитане на резултатите от действията по чл. 18, ал. 2;

б) годишната печалба, невключена в базовия собствен капитал от първи ред съгласно чл. 26, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013, след отчитане на резултатите от действията по чл. 18, ал. 2;

в) сумите, дължими като данъци, в случай че по елементите, посочени в букви „а“ и „б“, такива не са били отчислени.

3. Когато базовият собствен капитал от първи ред, поддържан от банката, който не се използва за покриване на капиталовите изисквания съгласно чл. 92, параграф 1, буква „г“ от Регламент (ЕС) № 575/2013 и допълнителното капиталово изискване по чл. 103, ал. 2, т. 5 от ЗКИ, наложено за риск от прекомерен ливъридж, покрива:

а) до 25% от изискването за буфер на отношението на ливъридж, коефициентът по т. 1 е 0;

б) над 25%, но не повече от 50% от изискването за буфер на отношението на ливъридж, коефициентът по т. 1 е 0,2;

в) над 50%, но не повече от 75% от изискването за буфер на отношението на ливъридж, коефициентът по т. 1 е 0,4;

г) над 75% от изискването за буфер на отношението на ливъридж, коефициентът по т. 1 е 0,6.